

[Udenrigsministeren]

vedtagelse ikke have virkning, hvis den var vedtaget af generalforsamlingen, for det er alene sikkerhedsrådet, der kan vedtage den. Jeg mener, det er meget vigtigt. Jeg har sagt mange gange, at vi ikke må undergrave FN's troværdighed ved, at generalforsamlingen misbruges til at vedtage ting, som alene sikkerhedsrådet har kompetence til at vedtage.

Men som jeg har sagt et par gange: regeringen er helt enig i, at det netop nu er vigtigt og rigtigt at øge presset mod Sydafrika, og det er det, vi arbejder med både blandt de ni og i den nordiske kreds. Derfor vil min og regeringens holdning til dette forslag være, at vi nu skal tage en åben debat og en konstruktiv dialog i udvalget. Der er ikke noget forslag, vi på forhånd siger nej til. Der er ikke noget forslag, vi uden at have undersøgt det ordentligt på forhånd siger ja til. Lad os få en ordentlig, fornuftig, åben drøftelse i udvalget. Det er regeringen parat til. Vi kan selvfølgelig stille materiale til rådighed som ønsket og besvare de spørgsmål, der ønskes besvaret. Mens vi arbejder i udvalget, vil der forhåbentlig ske nye fremskridt både i de ni's og i den nordiske kreds; vi skal drøfte spørgsmålet begge steder på ministermøder i den nærmeste tid. Vi erklærer os altså helt parate til en åben drøftelse af dette. Lad os ikke i dag hverken tage stilling på overfladisk grundlag til konkrete forslag eller – fra nogle partiers side – smække døre i for forslag, der måske kunne vise sig både gennemførlige, ganske fornuftige og nyttige med henblik på at øge presset mod Sydafrika, som vi gerne vil det.

Poul Nielson (S):

Jeg vil gerne indledningsvis og generelt bemærke, at SF's forslag til folketingsbeslutning om boykot af økonomiske aktiviteter i Den sydafrikanske Republik afspejler en principiel holdning til Sydafrikaspørgsmålet, som vi i socialdemokratiet er helt og aldeles enige i. Vi kan derfor også kun hilse forslaget velkommen som et bidrag til en konkretisering af de løbende overvejelser om den linje, der skal følges i denne sag.

Vi ser gerne en stramning af sanktionspolitikken over for Sydafrika, og vi har selvfølgelig også fuldt ud støttet udenrigsministeren i de mange initiativer, der gennem de senere år er taget med henblik på at få skabt mulig-

heder for gennemførelsen af en effektivt virkende international sanktionspolitik over for Sydafrika, også på det økonomiske område. Det er en politik, socialdemokratiet som parti aktivt og helhjertet er gået ind for i mange år.

Danmark har gentagne gange i FN gjort sig til talsmand for gennemførelsen af bindende økonomiske sanktioner i henhold til traktatens kapitel 7, og socialdemokratiet ønsker denne holdning fastholdt. Vi ser altså f. eks. ikke sikkerhedsrådets vedtagelse i november 1977 af en bindende våbenembargo som verdenssamfundets tilstrækkelige og endelige reaktion på den umenneskelige raceadskillelsespolitik i Sydafrika; tværtimod håber vi, at dette vil vise sig at have været blot det første skridt i retning af en effektiv politik over for det hvide mindretalsdiktatur.

Når den danske stillingtagen til dette problem internationalt set rent faktisk tiltrækker sig større opmærksomhed, end vores størrelse eller især omfanget af vore forbindelser med Sydafrika i det hele taget kunne skabe forventning om, skyldes det, at vi fra dansk side i de sidste 15 år har været engageret meget aktivt i hele denne internationale, multilaterale forhandlingsproces omkring udviklingen i det sydlige Afrika.

Heraf følger også, at det i højere grad er gennem vor indflydelse på dette multilaterale plan end gennem isolerede danske initiativer, vi reelt vil kunne påvirke udviklingen i Sydafrika. Dette betyder imidlertid ikke, at socialdemokratiet hverken principielt eller kategorisk tager afstand fra ensidige eller isolerede danske skridt, men vi lægger ved vurderingen af hele spørgsmålet ganske afgørende vægt på, at sanktioner over for Sydafrika må være effektive, for at der kan opnås den virkning, vi ønsker. Dette betyder i praksis, især når man ser på de faktiske proportioner i Danmarks økonomiske relationer med Sydafrika i forhold til de fleste andre lande, at vi finder det rigtigst at koncentrere hele indsatsen på dette internationale arbejde.

Jeg skal til slut sige, at de områder, der er peget på i SF's forslag, bør indgå i de forhandlinger, vi er engageret i internationalt, men herudover er vi også indstillet på at gå ind i et positivt udvalgsamarbejde med henblik på at nå så langt som muligt i retning af at skabe en så bred tilslutning som muligt her i folketinget til en så klart markeret